

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط حمایت اجتماعی با خودکارآمدی در نوجوانان تحت درمان ترک‌دهنده و بهبودی روحی و جسمی در بیمارستان امین اصفهان

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین‌المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیداحسان اسدی - دکتری پرستاری دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

فرزانه سلمان دهکردی - کارشناس ارشد پرستاری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سوء مصرف مواد و شیوع آن یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های جوامع امروزی به شمار می‌رود و سالانه هزینه‌های زیادی صرف درمان افراد معتاد می‌شود. از جمله درمان‌های دارویی موفق اعتیاد، درمان نگهدارنده با دارویمتادون و بوپرنورفین است. با توجه به پژوهش‌های متعدد به نظر می‌رسد که نتیجه درمان نگهدارنده با متادون در کنار مشاوره، مداخلات روانشناختی و حمایت اجتماعی از مبتلایان موفقیت‌آمیزتر خواهد بود. هدف این پژوهش بررسی ارتباط حمایت اجتماعی با خودکارآمدی در نوجوانان و جوانان تحت درمان نگهدارنده در مجتمع آموزشی و پژوهشی و درمانی امین اصفهان در سال ۱۳۹۸ می‌باشد. مواد و روش: پژوهش حاضر در قالب طرح توصیفی همبستگی با روش نمونه‌گیری سرشماری و با تعداد ۲۵۰ نفر نمونه از جامعه آماری کلیه مددجویان تحت درمان نگهدارنده در مجتمع آموزشی و درمانی امین اصفهان که حداقل یک ماه از درمان نگهدارنده آنها گذشته بود، اجرا گردید. ابزارها مقیاس خودکارآمدی عمومی شرر (شرر، ۱۹۸۲) و پرسشنامه حمایت اجتماعی (واکس و همکاران، ۱۹۸۶) بود. تحلیل داده‌ها با آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون با نرم افزار SPSS-۲۳ انجام شد. یافته‌ها: آنالیز داده‌های این تحقیق نشان داد که همبستگی خودکارآمدی و حمایت اجتماعی در نوجوانان و جوانان تحت درمان‌های نکه دارنده اعتیاد رابطه مستقیم و از لحاظ آماری معناداری وجود دارد $P < 0.05$ و همچنین می‌توان گفت $18/8$ درصد واریانس متغیر خودکارآمدی با حمایت اجتماعی قابل توجیه است. نتیجه‌گیری: بنابراین با افزایش حمایت اجتماعی توسط خانواده، دوستان و دیگر اطرافیان از نوجوانان و جوانان تحت درمان‌های نکه دارنده اعتیاد می‌توان خودکارآمدی آنان را ارتقا داد.

کلمات کلیدی:

اعتیاد، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی، نوجوان، درمان ترک‌دهنده و بهبودی روحی و جسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2015274>

